
L'exposition Internationale de peintures, photographie, sculpture "Identités Plurielles"

Pedagogika Przedszkolna i Wczesnoszkolna nr 2 (4), 103-129

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

L'exposition Internationale de peintures, photographie, sculpture

« Identités Plurielles / Tożsamość »

Musée des Beaux-Arts de Mulhouse,
4, Place Guillaume Tell, Mulhouse, France

Oeuvres de Grzegorz Bienias (Pologne), Adam Brincken (Pologne), Bernard Tyrlik-Chéni (France), Daniel Dyminski (France), Christian Glusak (France), Janusz Leśniak (Pologne), Lucienne Smagala (France), Teresa Żebrowska (Pologne)

Exposition du 14 juin au 31 août 2014

Międzynarodowa wystawa malarstwa, fotografii, rzeźby

„Identités Plurielles/Tożsamość”

Muzeum Sztuk Pięknych w Miluzie
4, Place Guillaume Tell, Miluza, Francja

Artyści uczestniczący w wystawie:

Grzegorz Bienias (Polska), Adam Brincken (Polska), Bernard Tyrlik-Chéni (Francja), Daniel Dyminski (Francja), Christian Glusak (Francja), Janusz Leśniak (Polska), Lucienne Smagala (Francja), Teresa Żebrowska (Polska)

Ekspozycja czynna 14 czerwca 2014–31 sierpnia 2014

**L'exposition Internationale de peintures, photographie, sculpture « Identités Plurielles / Tożsamość »
Międzynarodowa wystawa malarstwa, fotografii, rzeźby
„Identités Plurielles/Toż samość”**

A l'initiative des associations A-Art Projekt et Odin, l'exposition «Identités plurielles / Tożsamość» associe Mulhouse et Cracovie en confrontant les propositions artistiques de 8 artistes autour de la notion d'identité. 4 viennent de Pologne et 4 sont alsaciens d'origine polonaise. Photographes, peintres, dessinateurs ou plasticiens, ils dialoguent autour de quelques thématiques, cherchant les résonances entre leurs œuvres.

Dzięki inicjatywie Stowarzyszenia A-Art Projekt oraz Stowarzyszenia Forum Innowacyjności Odin projekt wystawy „Identités Plurielles/Toż samość” połączył Miłuzę i Kraków, umożliwiając konfrontację spojrzeń ośmiu artystów podejmujących tematykę tożsamości.

Czworo artystów pochodzi z Polski, a czworo twórców to Francuzi polskiego pochodzenia, którzy mieszkają w Alzacji. Fotograficy, malarze i graficy w poszukiwaniu artystycznego wyrazu Tożsamości poruszają w swojej twórczości różnorodne tematy.

Siedziba Musée des Beaux-Arts w Miluzie

Wejście do Muzeum

Kompleks budynków Musée des Beaux-Arts

Rzeźba Niki de Saint Phalle (1930–2002) na dziedzińcu Muzeum

Janusz Leśniak et Christian Glusak, tous deux photographes, se mettent personnellement en scène dans leurs œuvres.

Janusz Leśniak inscrit son ombre dans le champ de la prise de vue et ses « leśniaki » sont à la fois signatures, témoins et acteurs de la scène proposée. Au-delà de la référence aux mandalas ou à la philosophie classique (« l'homme est le rêve d'une ombre »), l'artiste les éprouve dans diverses situations, interrogeant au passage son rapport au monde.

Janusz Leśniak i Christian Glusak są artystami fotografikami, którzy obiektami artystycznych poszukiwań uczynili wizerunki własne.

Janusz Leśniak wpisuje swój cień w fotograficzną przestrzeń, a autorskie „leśniaki“ stają się jakby jego znakiem rozpoznawczym, swoistą sygnaturą. W tych fotografiach artysta odgrywa podwójną rolę: jest świadkiem i jednocześnie aktorem przedstawianej sceny. Wychodząc dalej niż w mandalach poza filozofię klasyczną, gdzie „człowiek jest snem cienia”, artysta umieszcza swoje wizerunki w różnych sytuacjach, zastanawiając się nad własnym stosunkiem do otaczającego świata.

Fragmenty ekspozycji Janusza Leśniaka

Christian Glusak ne voyage qu'en lui-même, à la recherche des souvenirs dérisoires d'une histoire familiale largement oubliée. Elle se résume ironiquement à une *Concombre story*, à des rudiments de religion ou une langue incomprise. Il en est réduit à rechercher dans son propre visage les traits de ses grands-parents émigrés.

Christian Glusak podróżuje w przestrzeni osobistej, poszukując rodzinnych wspomnień. Upraszcza je prześmiewczo w *Ogórkowej historii*, pełnej wątków religijnych i niezrozumiałego języka. Artysta poszukuje też w swojej twarzy rysów dziadków — emigrantów z Polski.

Fragmenty ekspozycji Christiana Glusaka

Teresa Żebrowska et Lucienne Smagala, peintres avant tout mais ouvertes à d'autres pratiques artistiques, insistent sur l'identité familiale, dans une atmosphère vaguement rétro et légèrement mélancolique.

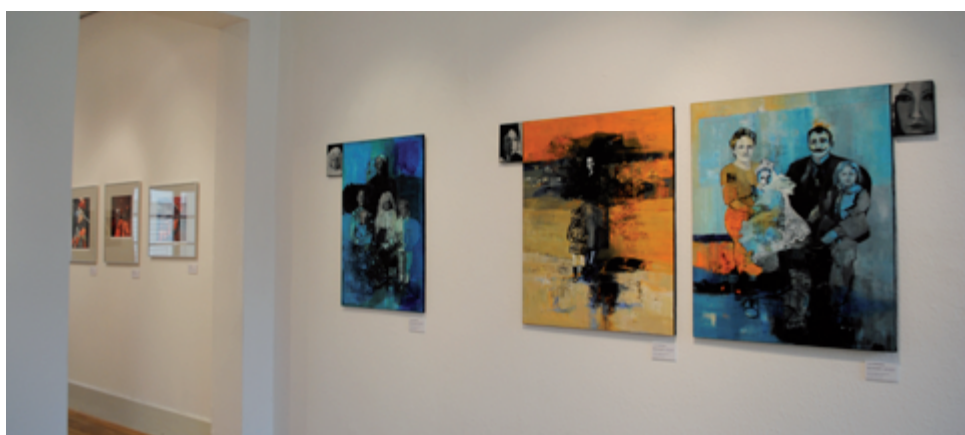
Teresa Żebrowska rassemble ainsi des personnages dont on ignore le lien de parenté ; mais ses portraits individuels ou de groupe, ses scènes esquissées de la série des *Signes du temps* montrent d'abord des individus d'hier ou d'aujourd'hui qui affirment sur la toile une présence sensible et affectueuse.

Teresa Żebrowska i Lucienne Smagala uprawiają przede wszystkim malarstwo, ale realizują się twórczo także w technikach graficznych i mieszanych. Ich artystyczna wizja koncentruje się na tożsamości osobowej, rodzinnej, w którą wpisują klimat nostalgii i melancholii.

Teresa Żebrowska tworzy konstelacje portretów postaci, z którymi łączą artystkę afiliacje rodzinne, zespoły wspomnień, struktury miejsc, projekcje podmiotów. Portrety indywidualne i grupowe, zobrazowane w cyklu *Znaki czasu*, w poetycki sposób szkicują postaci z przeszłości szczególnie obecne w kontekście emocjonalnym, uczuciowym.

Teresa Żebrowska na tle swoich prac

Fragmenty ekspozycji Teresy Żebrowskiej

C'est au contraire l'absence qui domine chez Lucienne Smagala qui n'évoque les êtres qu'à travers leur enveloppe vestimentaire. Avec tendresse, ses compositions de la série *Patterns* mêlent patrons peints ou marouffés, journaux et accessoires de mode, en référence à sa mère, couturière, et à son père.

Lucienne Smagala porusza natomiast temat „nieobecności” oraz „powierzchni tożsamościowych”, którymi są ubrania człowieka. W swoich kompozycjach z cyklu *Patterns* artystka z dużą dozą wrażliwości wykorzystuje wykroje krawieckie — malowane albo wycinki ze starych żurnali mody oraz fragmenty tkanin, które — tworząc kolaże — odnoszą się do działalności matki, z zawodu krawcowej.

Fragment ekspozycji Lucienne Smagala

Artystka na tle swoich prac

Fragmenty ekspozycji Lucienne Smagala

Adam Brincken et **Daniel Dyminski** portent sur l'identité un regard plus global qu'ils situent au niveau de l'humanité toute entière. L'un et l'autre aiment les peintures de grands formats, les couleurs marquées et tous deux s'expriment avec puissance et énergie.

Mais les forces du Chaos universel sont domptées chez Adam Brincken par la finalité religieuse de son travail. L'or ajouté sur les toiles de la série *Génésis* vient les illuminer d'une lumière créatrice et pacificatrice.

Adam Brincken i **Daniel Dyminski** traktują tożsamość człowieka w sposób bardziej ogólny. Obaj preferują malarstwo wielkoformatowe, intensywną kolorystykę, a ich twórczość jest pełna ekspresji, mocy i energii.

W reliefowych obrazach Adama Brinckena moc uniwersalnego chaosu wy-daje się poskromiona dzięki akcentom religijnym. Złoto użyte w cyklu *Genesis* nadaje blask światłu tworzenia i pokoju.

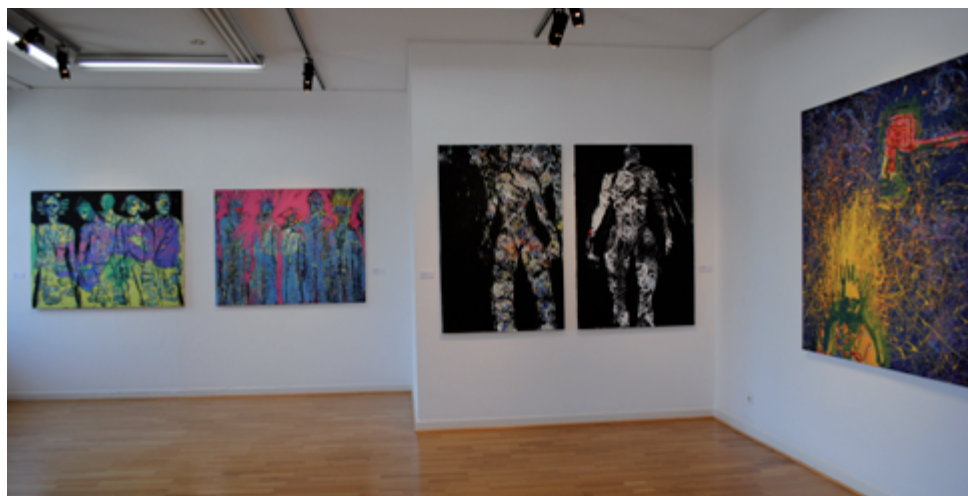
Fragment ekspozycji Adama Brinckena

Fragmety ekspozycji Adama Brinckena

En revanche, Daniel Dyminski peint le chaos qui s'ouvre parfois dans l'univers intérieur des hommes. Dans la mouvance expressionniste, ses personnages, seuls ou en groupe, sont traversés de difficultés ou d'incompréhensions. Même les *Love parades* paraissent moins amoureuses qu'illusoires. Allégorie de la condition humaine ?

Daniel Dyminski w swoich twórczości obrazuje chaos wewnętrzny człowieka. Jego postaci — samotne lub w grupie — w ekspresyjny sposób targane są przez chaos i niezrozumienie. W cyklu *Love Parade* nawet miłość wydaje się iluzją... Alegoria natury ludzkiej?

Fragmenty ekspozycji Daniela Dyminskiego

Grzegorz Bienias et Bernard Tyrlik-Chéni empruntent des voies différentes mais tous deux abordent l'identité sous l'angle ontologique des fondements de la personnalité. Ils aiment insérer dans leurs œuvres des objets symboliques, chargés de souvenirs.

Les *Palimpsestes* de Grzegorz Bienias sont des réminiscences qui mêlent les traces de sa propre histoire et qui fonctionnent comme un journal intime. Un sentiment de nostalgie émerge parfois de ce travail d'une grande précision où les aléas de l'existence deviennent œuvres d'art.

Grzegorz Bienias i Bernard Tyrlik-Chéni, wybierając różne drogi, poruszają temat tożsamości w aspekcie ontologicznym, z myślą o człowieku. Obaj artyści lubią włączać do swoich prac przedmioty ewokujące bogactwo wspomnień osobistych.

Cykl *Palimpsestes* Grzegorza Bieniasa wydaje się wspomnieniem jego własnej historii, rodzajem pamiętnika. Nuta nostalgii wyczuwalna jest w jego twórczości, w pracach o dużej precyzji, w których różne wydarzenia życiowe urastają do rangi sztuki.

Fragment ekspozycji Grzegorza Bieniasa

Fragment ekspozycji Grzegorza Bieniasa

Pour Chéni, l'objet premier est le *Tiroir*, symbole à la fois de stabilité et d'intimité : ce qui reste dans la commode, c'est ce qui ne voyage pas, mais c'est aussi ce qu'on tient caché aux yeux de tous : en ouvrant ses tiroirs, l'artiste dévoile quelques pans de son jardin secret.

Dla Bernarda Tyrlika-Chéni najważniejszym przedmiotem w cyklu malarckim wydaje się *Szuflada*, symbol stabilności i prywatności. To, co pozostaje w szufladach komody, już nie podróżuje, ale są to także te przedmioty i wspomnienia, które staramy się ukryć przed innymi i światem. Otwierając szuflady, artysta zaprasza nas do swego tajemniczego ogrodu wspomnień.

Bernard Tyrlik-Chéni na tle swoich prac

Fragment ekspozycji Bernarda Tyrlika-Chéni

Wernisaż wystawy. W centrum Anne-Catherine Goetz, Dyrektor Departamentu Kultury Miasta Miluzy

Wernisaż wystawy. Przemawia Joël Delaine, dyrektor Musée des Beaux Arts

Wernisaż wystawy

Wernisaż wystawy

Les duos qui viennent de se former ne se retrouvent pas nécessairement dans l'exposition qui privilégie souvent des combinaisons plus formelles, autour de correspondances de couleurs, de supports ou de sujets. Il revient donc aux visiteurs de composer et recomposer les associations au gré de leur sensibilité propre... Bonne visite à tous !

Joël Delaine
Conservateur en Chef
des Musées Municipaux de Mulhouse, France

Powyższe duety artystów niekoniecznie odnajdą swoje sąsiedztwo w ramach ekspozycji, której można nadać bardziej formalny charakter, kierując się kryteriami związanymi z warstwą kolorystyczną, tematyczną czy z wykorzystanymi technikami plastycznymi. Odbiorcy wystawy będą mogli odnaleźć relacje pomiędzy artystami zgodnie z indywidualną wrażliwością i koncepcją twórczą.

Życzę Państwu dobrego odbioru.

Joël Delaine
Dyrektor i Główny Kurator
Muzeów Miasta Miluzy, Francja

Gotycka katedra św. Szczepana z witrażami w Miluzie z XIV w.

Renesansowy ratusz miejski z 1553 r.

Katedra św. Szczepana

Starówka w Miluzie

Kamienice Starówki

Starówka

Wieża katedry św. Szczepana

Lucienne Smagala

Urodzona w Stargardzie Szczecińskim. Mieszka i pracuje w Zillisheim (Francja). Studiowała psychologię oraz malarstwo w pracowni Evelyne Widmaier w Miluzie. Inspiracje artystyczne czerpie z psychologii i... pracowni krawieckiej matki. Zajmuje się malarstwem olejnym, sztuką włókienniczą, rzeźbą i instalacjami. Uczestniczyła w ponad 70 wystawach indywidualnych i zbiorowych, ekspozycjach muzealnych, targach sztuki we Francji, w Polsce, Szwajcarii, Niemczech, Japonii, Szwecji, Wietnamie, Senegal, Holandii, Luksemburgu i na Ukrainie. Otrzymała Nagrodę Honorową Salon Blanc de Tokio w Japonii (2005). Prace w zbiorach: Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Miasta Gdyni oraz w kolekcjach prywatnych we Francji i za granicą. Członkini Związku Polskich Artystów Plastyków, A-Art Projekt (Miluza), Maison des Artistes (Paryż).

Daniel Dyminski

Mieszka i pracuje w Reiningue (Francja). Uczęszczał do Ecole des Beaux-Arts w Miluzie oraz Gewerbeschule w Bazylei (Szwajcaria). Kursy dawnych technik malarstwa odbył w pracowniach Gregora Scheera i Klause Wienera w Heidelbergu (Niemcy), uczył się też fotografii i retuszu zdjęć w firmie Braun w Miluzie. Uprawia malarstwo, instalację, performans, wideo-art, fotografię oraz rzeźbę i malarstwo w przestrzeni publicznej. Od 1972 r. uczestniczy w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych we Francji, Niemczech, Szwajcarii, Hiszpanii, Polsce, Japonii i na Ukrainie. Od 1988 r. liczne realizacje w przestrzeniach publicznych — freski i murale (m.in.: zespół szkół w Montbeliard, Miluzie, Bantzenheim, Altkirch, Wittelsheim, Kingersheim, Masevaux, budynki w Miluzie, Salle Polyvalente Galfingue, szpital w Altkirch, Izba Rolnicza Górnego Renu, hydroelektrownia Vogelgrun, Ottmarsheim, Marckolsheim, więzienie w Ensisheim, basen w Kaisersberg, Centrum Ratownicze w St. Louis). Członek Stowarzyszenia A-Art Projekt.

Bernard Tyrlik-Chéni

Urodzony w Miluzie, mieszka i pracuje w Leimbach (Francja). Uczęszczał do Ecole des Beaux-Arts w Miluzie oraz Ecole des Arts Décoratifs w Strasburgu (Francja). Realizacje w dziedzinie malarstwa, rysunku, rzeźby. Autor wideo-art, instalacji, spektakli. Uczestnik wyjazdów studyjnych i plenerów artystycznych w Nepalu, Wietnamie, Peru, Polsce, na Ukrainie, w Maroku i na Madagaska-

rze. Od 1985 r. wziął udział w 47 wystawach indywidualnych i 104 wystawach zbiorowych we Francji i poza jej granicami. Członek stowarzyszeń: Sculp'Thur, Tyran Archique à Vie de Thurvie, Club Thannois des Arts, współzałożyciel A-Art Projekt. Przewodniczący jury Salon 40 w Saint Louis, salonu Printemps des Indépendants oraz Land'Art du Baiser OBS. Realizacje projektów w Saint-Amarin i kasynie w Blotzheim.

Christian Glusak (Głuszcak)

Urodzony w Altkirch (Francja); mieszka i pracuje w Miluzie. W latach 1976–1982 studiował w Ecole des Beaux-Arts w Miluzie (dyplom na Wydziale Grafiki Komputerowej). Realizacje w dziedzinie malarstwa, fotografii, projektowania stron internetowych. Uczestnik licznych wystaw indywidualnych oraz zbiorowych we Francji i poza jej granicami, m.in.: Chemnitzer Künstlerbund E. V. w Chemnitz (2014), D'Ici et de Mars, Pałac Sztuki-Cours des Chaines, Miluza (2011), Muzeum Historyczne Miasta Miluzy (2009), Galeria Courant d'art. w Miluzie, (2008). Prace w kolekcjach prywatnych we Francji i Szwajcarii oraz w zbiorach instytucjonalnych w Miluzie.

Teresa M. Żebrowska

Urodzona w Przemyślu, absolwentka Wydziału Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie (pracownia malarstwa, dyplom 1985). Od 2003 r. profesor na Wydziale Pedagogicznym UP w Krakowie, aktualnie w Katedrze Projektów Edukacyjnych i Artystycznych. Uczestniczka ponad 40 wystaw indywidualnych i ponad 150 ogólnopolskich, międzynarodowych, muzealnych, konkursowych oraz plenerów i sympozjów artystycznych w Polsce i za granicą, m.in.: w Danii, Bułgarii, Rumunii, Słowenii, Szwecji, Francji, Finlandii, Holandii, USA, we Włoszech i na Ukrainie. Laureatka Nagrody II stopnia JM Rektora (1997, 2003, 2007, 2011), odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi (2001) i Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2011). Prace w zbiorach Konsulatu Królestwa Danii w Krakowie, w Ratuszu miasta Stambolovo (Bułgaria), w kolekcjach Baia Mare (Rumunia), Sinij Vrh i Čatež (Słowenia) oraz w prywatnych zbiorach w Europie, Kanadzie i USA.

Adam Brincken

Urodzony w Nowym Sączu, Absolwent Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu i Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Profesor malarstwa, kierownik autorskiej Pracowni Malarstwa i Katedry Edukacji Artystycznej w ASP w Krakowie. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, witrażem i polichromią. Okazjonalnie scenograf, kurator i aranżer wielu wystaw tematycznych i monograficznych, m.in. w Galerii Sztuki Polskiej XX wieku w Muzeum Narodowym w Krakowie. Uczestnik około 30 wystaw indywidualnych i ponad 100 zbiorowych w Europie i Ameryce. Twórca realizacji w przestrzeniach sakralnych (Jarosław, Wejherowo, Gdynia, Kraków i Kobiernice koło Kęt). Od 1978 r. członek ZPAP (1990–1996 prezes, 1996–1999 członek Rady Artystycznej ZO ZPAP).

Grzegorz Bienias

Urodzony we Włocławku. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (dyplom w 1983 r. w pracowni malarstwa Juliusza Joniaka). Profesor malarstwa, od 1996 r. prowadzi autorską pracownię rysunku na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem i grafiką. Uczestnik około 40 wystaw indywidualnych i ponad 50 zbiorowych w Europie, Stanach Zjednoczonych i Azji. Wielokrotny stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (1983, 1986, 2006) oraz Fundacji Pollock-Krasner (2005).

Janusz Leśniak

Urodzony w Krakowie, od 1977 r. członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Artysta fotograf, twórca zdjęć z własnym cieniem, nazywanych „leśniakami” i „leśniakami-mandalami”. Zajmuje się portretem i reportażem (ludzie, natura, wydarzenia) fotograficznym i filmowym oraz reklamą. Uczestnik około 40 wystaw indywidualnych i ponad 100 zbiorowych w Europie, obu Amerykach i Japonii. Prace m.in. w zbiorach: Museum of Modern Art w Nowym Jorku, Museum of Fine Arts w Houston, Bibliothèque Nationale de France w Paryżu, Polaroid Collection w Cambridge (USA), New Orleans Museum of Art w Nowym Orleanie, Canadian Museum of Civilization w Gatineau/Ottawie (Kanada), Muzeum Historii Fotografii w Krakowie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Narodowym w Krakowie i we Wrocławiu, a także w kolekcjach prywatnych w Polsce i na świecie.

Przekład: Lucienne Smagalla, Alain Schneider

Fotografie: Teresa Żebrowska